

Vranovská přehrada 25.-29. září 2019

Účastnilo se: 40 turistů

Vedla: D.Jotovová

Pro tento zájezd jsme zvolili ubytování v bývalém rekreačním středisku Královopolských strojů Králinda v Podhradí na Dyji. Ubytování bylo skromné, ale snídaně i večere chutné a vydatné. Původní předpovědi o deštivém počasí se každý den měnily k lepšímu a téměř celý pobyt jsme si užívali podzimního sluníčka.

Ve středu ráno jsme naší Karosou jeli přes Kolín a Jihlavu do Jezdovic u Třeště. Prohlédli jsme si starý kamenný most s třemi oblouky z rezného zdiva, který je jedním z nejstarších na Moravě. Po zelené značce jsme se vydali do Národní přírodní rezervace Velký Špičák s původními jedlovými bučinami. U hájovny jsme viděli památné stromy – jedle douglasky tisolisté, staré kolem 150 let. Tyto stromy jsou druhé nejvyšší jehličnany na světě (po sekvoji). Někteří šli až na Šibení vrch a sešli z něho do města po Křížové cestě z r. 1878. Město Třešť je plné zajímavých památek, ale je trochu zanedbané. Pěkně upravený je zámecký park, který je kulturní památkou. Renesanční zámek patří Akademii věd ČR, která jej používá jako hotel, proto je nepřístupný. Město je proslulé svými betlémy, je zde i jejich muzeum. Navštívili jsme staré židovské město s Kozím pláckem a viděli rodný dům J.A.Schumpetera-po emigraci do USA se stal jedním z předních ekonomických teoretiků. Dále dům lékaře Siegfrieda Loewyho, u něhož často pobýval jeho synovec Franz Kafka. Někteří navštívili i dva velké kostely –gotický farní kostel sv. Martina a goticko-renezanční kostel sv. Kateřiny Sienské.

Po náročném dni jsme odjeli na ubytování do Podhradí na Dyji.

Další den nás autobus dopravil do Podmolí, cesta s vyhlídkami nás zavedla na vinici Šobes, jednu z nejstarších a nejlepších v Evropě. Víno z ní putovalo na stoly knížat a králů i na císařské stoly ve Vídni. Přes visutou lávku, opravenou po povodni v r. 2002, jsme přešli Dyji a pokračovali k Havraníkům. Cesta vedla po vřesovištích na Kraví horu. Odbočili jsme na Špalkovu vyhlídku a vinici, kde byl krásný rozhled na okolí. Také tam zbyly sladké hrozny, trochu jsme jich ochutnali. Kolem Vrbkova kamene jsme sestoupali k řece Dyji, přešli most a zase vystoupali do města Znojma. Přes bývalé opevnění s věžemi Psí, Vlkovou a Prašnou jsme došli na největší znojemské náměstí. Nejprve jsme se posílili v pěkné kavárně, potom jsme šli k Rotundě sv. Kateřiny. Věděli jsme, že se vstup objednává hodně dopředu, protože se do ní vejde pouze 10 lidí. Ale zase jsme měli štěstí, na prohlídku se všichni dostali a mohli obdivovat výjimečné románské malby z r. 1134. Měli jsme ještě čas nahlédnout do nádvoří znojemského hradu a kostela sv. Mikuláše. Potom už nás čekala cesta na ubytování. Po večeri jsme ještě vyšli na zříceninu hradu Frejštejn, který se tyčí nad Podhradím a naším ubytováním.

Na pátek jsme měli objednanou plavbu po Vranovské přehradě. Byla dobrá předpověď počasí, dojeli jsme tedy do Vranova a vydali se přes 60 m vysokou hráz přehrady do přístavu. Mladý lodník nám vyprávěl o historii přehrady, kterou znal od svého dědečka, který pamatoval její uvedení do provozu v roce 1934. Po plavbě jsme autobusem dojeli do pohraniční vesnice Čížov a došli na Hardeggskou vyhlídku s nádherným rozhledem na rakouské město a hrad Hardegg. Sestoupali jsme k Dyji, někteří si došli do Rakouska na pivo (za Kč). A zase nahoru po lesní cestě zpět do Čížova. Tam jsme si prohlédli bývalé hraniční zátarasy, posílili se v místní restauraci a odjeli busem do Vranova. Ještě zbyl čas na prohlídku zámku nebo alespoň nádvoří a vyhlídky na město.

V sobotu jsme odjeli na druhý konec přehrady směr Bítov. Z vesničky Oslňovice jsme šli po zelené značce nejprve po asfaltce, potom po pěšině, která se náhle změnila v dosti strmou a nebezpečnou „kozí stezku“, někde zabezpečenou řetězy. Všichni ji naštěstí absolvovali ve zdraví a vydali se přes most na zřícenině hradu Cornštejn. Prohlídka byla zajímavá, z výkladu jsme se dozvěděli mnoho o historii a funkci hradu a jeho opevnění. Přešli jsme druhý most a přes kemp a pláže šli do Bítova na hrad. Část výpravy navštívila hrad Bítov, všichni nadšeně vyprávěli o nádherných malbách v sálech. Ostatní se prošli po zajímavé zahradě a přečetli si historii posledního hradního pána Jiřího z Hasenfeldu, který se v roce 1945 raději zastřelil, než aby byl jako sudetský Němec odsunut.

Večer se v místě našeho ubytování konalo grilování s hudbou, někteří z nás se účastnili, ostatní museli přetrpět hluk ze zábavy, která skončila až dlouho po půlnoci.

Poslední den jsme šli z Podhradí pěšky, kolem Dyje a přes pěkné lesy vystoupali nad řeku. Měli jsme v plánu jít na Grázlovu vyhlídku. Grasel byl bandita a loupežník, byl vůdcem loupežnické bandy a působil a ukrýval se i v místech, kudy stezka vede. Bohužel byla stezka špatně značená, prodírali jsme se houštím a sestoupali až k řece Dyji. Odtud vedl na vyhlídku dřevěný žebřík z kulatiny. Šplhání bylo dosti dobrodružné, ale naše skupinka ho přestála v pohodě. Odměnou nám byla Grázlova vyhlídka na Dyji a její meandry. Po odpočinku v turistickém přístřešku jsme se vydali do Uherčic k zámku. Měli jsme štěstí a stihli ještě poslední prohlídku. Zámek je svou rozlohou třetí největší v ČR, je také odborníky označován jako „učebnice slohů“. Je ojedinělý jak po stránce architektonické tak i díky bohaté štukové výzdobě interiérů. Byli jsme nadšeni banketním sálem, v němž je úžasná akustika a několikrát zde hrál houslista Pavel Šporcl. Pořádají se koncerty a následné dražby vín, jejichž výtěžek jde na opravu zámku. I přes to, že je zámek zdevastovaný, mohli obdivovali jsme zámecké divadlo, nádvoří s arkádami, letní jídelnu, zámeckou kapli a další. Prošli jsme se i rozsáhlým zámeckým parkem. Zámek prochází rozsáhlou rekonstrukcí, přesto je zde co obdivovat a každým rokem přibývají další opravené prostory.

Po odpočinku v blízké restauraci jsme se vydali na cestu domů. Odjížděli jsme naplněni dojmy z nádherné podzimní přírody, řeky Dyje a Vranovské přehrady a mnoha historických památek i milých lidí, které jsme při svém pobytu potkali.